

ਅਸੀਂ ਜਿੰਦਾ ਹਾਂ

—ਯੋਧ ਸਿੰਘ

ਤੂੰ ਜਾਗ ਸੈ—ਇਕ ਰਾਗ ਸੈ
ਸਰਘੀਆਂ ਦੀ ਭੈਰਵੀ ਇਕ ਘੋਲ ਸੈ
ਬਸ ਬੋਲ ਸੈ
ਨੂਰ ਦਾ ਇਕ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਡੋਲ ਸੈ
ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਪੜਕਣਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਸੈ

ਪੈਗਾਮ ਸੈ ਸੰਗਰਾਮ ਦਾ
ਪੂਰਨਤਾ ਲਈ ਅਹੁਲ ਰਿਹਾ
ਸੁਪਨਾ ਅਵਾਮ ਦਾ
ਕਾਲਖਾਂ ਤੇ ਜਬਰ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਾ ਜੋ ਪਰਵਾਨਦਾ

ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ
ਰੂਪ ਤੱਕ ਸਾਰ ਦਾ
ਪਲ ਪਲ ਜੂਝਦਾ, ਜੁਝਾਰਦਾ
ਮੌਤ ਨੂੰ ਵੰਗਾਰਦਾ
‘ਅਸੀਂ ਜਿੰਦਾ ਹਾਂ’ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਸੰਚਾਰਦਾ
ਨਵੇਂ ਯੁੱਗ ਦੀ ਨੁਹਾਰ ਦਾ
ਤੂੰ ਰੂਪ ਰਿਹਾ ਨਿਖਾਰਦਾ

ਜਮਹੂਰ ਦੇ ਦਸਤੂਰ ਦੀ
ਰਹਿਨੁਮਾਈ ਦੀ ਬਾਂਹ ਜਿਥੇ ਨਾ ਪਹੁੰਚ ਸਕੀ
ਉਥੇ ਤੇਰੀ ਹੀ ਰਸਾਈ ਸੀ
ਮੰਨੇ ਕੋਈ ਮੰਨੇ ਨਾ
‘ਤੇਰੀ ਭਾਈ ਮੰਨਾ ਸਿੰਹਾਂ’
ਆਵਾਜ਼ ਉਥੇ ਛਾਈ ਰਹੀ

ਗੋਡਿਆਂ ਵਿਚ ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ
 ਹਾਰੀ ਹੁੱਟੀ
 ਲੋਕਾਈ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਹੋ ਗਈ ਧੌਣ ਸੀ
 ਨਾ ਜੀਭ ਰਹੀ—ਮੌਨ ਸੀ
 ਤੂੰ ਝੁਲਾਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਧੌਣ ਸੀ
 ਤੂੰ ਬੋਲ ਸੈਂ—ਤੂੰ ਘੋਲ ਸੈਂ
 ਸਰਘੀਆਂ ਦੀ ਭੈਰਵੀ ਦਾ ਰਾਗ ਸੈਂ
 ਤੂੰ ਜਾਗ ਸੈਂ

ਅਸੀਂ ਸੌਂਹ ਖਾ ਕੇ ਆਖਦੇ
 ਰੁੱਖਾਂ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਕੇ ਪੱਤਰ
 ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸੰਗਰਾਮਰੱਤ
 ਲੋਕਾਈ ਦੇ ਸਦਾਬਹਾਰ
 ਵਣ ਦੇ ਹਾਂ ਰੁੱਖੜੇ
 ਅਸੀਂ ਜਿੰਦਾ ਹਾਂ—ਅੜ ਰਹੇ, ਲੜ ਰਹੇ
 ਸੰਗਰਾਮ ਦੇ ਪਿੜਾਂ ਵਿਚ ਖੜ ਰਹੇ, ਭਿੜ ਰਹੇ
 ਭੈਰਵੀ ਦੇ ਰਾਗ ਬਣ ਕੇ ਛਿੜ ਰਹੇ
 ਸਿਪਾਹੀ ਤੇਰੇ ਬੋਲਾਂ ਦੇ ਅਸੀਂ
 ਸਿਪਾਹੀ ਤੇਰੇ ਘੋਲਾਂ ਦੇ ਅਸੀਂ
 ਅੱਖਰ ਤੇਰੇ
 ਬੋਲਾਂ ਦੇ ਅਸੀਂ
 ਕਾਲਖਾਂ ਦੇ ਤੱਪੜ
 ਰੋਲਾਂਗੇ ਅਸੀਂ
 ਆਪਣੇ ਸਵੇਰਿਆਂ ਦੇ
 ਭਿੱਤ ਖੋਲ੍ਹਾਂਗੇ ਅਸੀਂ
 ‘ਅਸੀਂ ਜਿੰਦਾ ਹਾਂ’।

•